

Nr. 3. Dragør Bymål. (Gram.plade: Uff A 261).

- 25 Ja, da vi var Børn, da måtte vi jælpe til, og da måtte vi både spuele og rej²⁾) og go i Bøj, og så når vi — haje / haje — jalp Folk og rej og sådanne — sådden no-ey — så fek de / så fek vi tu Støkker Mad, og så fek dej en Tejyere³⁾) (— — — —). Og det konde vi sidde en hal Daw om. Og vi gek ikke i Skuele undtawen vær anden Da,
30 næj. Og sånnen — og så / når så vi sad og spuelte te-ey — ed Støkke og sådanne, og så — så fek jaj haltres Yere for det. Ja, så det var ønte mange Pænge, vi konde tje-ne den Gang. Nøj.“ — „Det gek ju allejevæl.“ „Ja“ — „Ja, det gek allejevæl. Og så da vi ble stu-re og ble komformerej, så kom vej på Veven, så kom vej på Veven
35 og måtte arbajde — sjyv Yere for en Alen.“ — „Ja“ — „Var det Bomuldstoj?“ „Ja, og der va majed Gærning, inden det ble sat i Veven. Der va majed Gærning med det, inden det ble sat i Veven,

¹⁾ halvgåen Middag (o: Formiddagsmellemmad).

²⁾ spole og ri (Væveudtryk).

³⁾ Tiøre.

ve det a der skolde balbines¹⁾ — og så kom det på et Rendespil, så skolde det rendes — sådan vor mange Alen, der skolde lægges op — ja, og se så skolde der bommes.“ „Så kom Bommekonerne“ (— — — — —) „Bommekaffe. — Så skolde der bommes, og så skolde der rejs, så der va majed Gærning. Og så skolde der ien 5 stadig sidde ved for at spuele — der skulde ju spueles, for når Veven skolde goå, så skolde der ju — så skolde der spueles, ikke sandt. Der skolde ju no-ej te Skodgajrn — va der var i Keden, men va der skolde lawe Tojed, der sa- vi, va der skolde go igennem — igennem — — — — — “. — „Kan du ikke fortælle va du vevede?“ 10 „Ju, jaj vefte ju Læ-rej. Mijn Søster hun vefte ju sådan Bomuldstoj og sådan noåej, men-e jaj vefte det lenneje. Ja, og det var sådan med en Håndskotte og sådan a vi måtte — men mijn Søster hun hade sådan en med Jæ- — med sådan — Rulle underneden.“ — „Ja“ — „Här do dijn Skotte med daj?“ — „Naj, jaj här den ønte, 15 jaj glæmte den.“ — Åh — [„Jæ glæmte ju a ta Skøtten me“ // „du skolde ellers ha hat den med daj“] — „Ja, det glæmte jaj — Naj — og se så — så, mit Arbajde var majet mere eng som — eng som mijn Søsters — Ja — (— — — —) -de bragte os Keder ud. De arbaj- / dej arbajde for en, der bu-de i Silkegade.“ — „Ja“. — „Ja“ 20 „Bar I / bar I selv Stykket ind?“ „Og ham jaj vefte for, han bu-de i —, i — “. — „Schneider han bu-de på Østergade, du vefte ju for Schneider“ — „Ja — ja på Østergade — ja rigtignok på Østergade.“ — „På Østergade.“ — Og så, de vefte — så vefte — ja, der fe(k) vi — men der fe(k) vi vort Gajrn ud.“ — „Ja“ — „Og Vognmæn- 25 dene tuw det ud, og dej tuw osse Støkkerne ing.“